

Boh Ťa potrebuje !

Už ste niekedy premýšľali nad otázkou, prečo som na svete, alebo prečo ma Boh stvoril? Kto chodil na hodiny náboženstva, možno by dokázal aj citovať základnú odpoveď: „Boh nás stvoril nato, aby sme ho milovali, aby sme mu slúžili na tomto svete a boli s ním po smrti šťastní.“ Určite mnohí už sme túto odpoveď z katechizmu zabudli, ba možno sme ju ani naspamäť nevedeli, ale aj napriek tomu, dokázali by sme dať výstižnú odpoveď na tieto otázky. A možno sú tu aj takí, ktorí sa nad otázkami takéhoto typu vôbec nezamýšľali. Preto v dnešnej krátkej úvahe by som to chcel spolu s vami napraviť.

Od počiatku sveta Boh stvoril milióny iných ľudských bytostí, ale prečo stvoril práve mňa? Odpoveď je veľmi jednoduchá: „Boh Ťa potrebuje.“

Pokiaľ necítite úžas pri pomyslení, že veľký, milujúci, všemohúci a vševiediaci Boh sa rozhodol, že Ťa potrebuje, skúsme sa zamyslieť ešte nad jednou skutočnosťou, totiž, že v celom stvorení nie je nik, kto by bol taký istý, ako si ty. Nikdy tu nikto taký nebol a ani nebude. Aj v prípade, že ste z jednovaječných dvojčiat a druhí vás nemôžu rozoznať, Boh Ťa pozná, pretože máš svoje odtlačky prstov a charakteristický hlas.

Keď príde do obchodného domu a vidíme tam mnoho tovaru, ktorý sa vyrába sériovo, nie je to žiadna zvláštnosť. Ale keď je niečo jediné svojho druhu, je to majstrovské dielo; ako napríklad Mona Lisa alebo Pieta. Každý z nás sme jediní svojho druhu, teda každý z nás je Božie majstrovské dielo. Ty si pre Boha Monou Lisou, ty si pre neho Pietou. Anjeli sa na teba pozerajú s bážňou a úctou, pretože si výnimočné stvorenie, ktoré stvoril Boh, pretože Ťa potrebuje. Boh, ktorý je nekonečný, nás nekonečne miluje. Stvoril milióny ďalších ľudí, aby sa naša neobmedzená láska mohla opätovať neobmedzene mnohými spôsobmi. Naše modlitby môžu k nemu prichádzať skrze neobmedzené množstvo jedinečných duší, z ktorých každú stvoril na svoj obraz, ale každá je iná. Pokiaľ ty neponúkneš Bohu svoje modlitby, svoju lásku a chvály, nikto iný to za teba neurobí. Iný sa môže modliť za tvoje blaho a ochranu, ale to nemôže nahradiť modlitby, ktoré Boh nedostáva od teba. Keď neponúkneš Bohu svoju vlastnú

lásku a chvály, zmysel tvojho života nie je naplnený. Tak ako každé dieťa v rodine je milované a miluje jedinečným spôsobom, obeť, ktoré ty si Bohu ponúkol, sú jedinečne tvojimi.

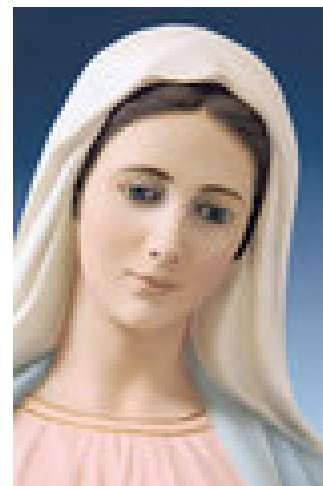
Jeden kňaz sa vyznal takto: „Pred mnohými rokmi som bol duchovným radcom jednej mladej slečny, ktorá sa pokúsila o samovraždu. Celý jej život sa zmenil, keď začala uvažovať o tom, že Boh, ktorý ju stvoril s jej osobnosťou, v jedinečnej životnej situácii, ju potrebuje. Nikdy neexistoval nikto ako ona a nikdy existovať nebude. Pokiaľ neponúkne Bohu svoje modlitby, svoje obeť a utrpenia, Boh túto jej jedinečnú lásku od nej nedostane. Keď to uznala, zmenila svoj životný postoj a stala sa z nej veľmi aktívna a milujúca bytosť. Opäť som sa s ňou stretol po mnohých rokoch. Už z nej bola krásna žena s radostným prístupom k životu, ktorá aktívne pomáhala vo viere iným dievčatám, ktoré sa ocitli v problémoch. Keď aktívne prijala slová „Boh ma potrebuje“, Boh sa pre ňu stal realitou a ona pochopila svoju vlastnú úlohu.“

Keď neprší, nevie snáď Boh, že potrebujeme dážď? Alebo keď sme nemocní, Boh vie, že potrebujeme uzdravenie. Keď nemáme prácu, Boh vie, že potrebujeme zamestnanie? Alebo keď hrozí vojna, myslíte si, že Boh nevie, že potrebujeme mier a pokoj? Prečo teda máme prosieť o veci, o ktorých Boh vie, že ich potrebujeme? Pretože sa potrebujeme naučiť závislosti. Potrebujeme sa naučiť povedať slová „prosím“ a „ďakujem“.

Nevyžadujete vy rodičia toto isté od svojich detí? Pokiaľ dieťa dostane všetko, bez toho, aby o to požiadalo, tak sa skôr alebo neskôr stane sebeckým a stratí lásku. A takéto typy ľudí nemajú v nebi miesto. Nebo je iba pre tých, ktorí sa naučili tu na zemi milovať; do neba môžu prísť iba tí, ktorí skutočne pochopili dôvody, prečo ich Boh stvoril.

Boh Ťa potrebuje. Preto i Panna Mária prináša Božie posolstvo vo svojich zjaveniach a hovorí: „Potrebujem vaše modlitby a vaše obeť.“ Pokiaľ Ťa potrebuje Boh a Panna Mária, aby si svoje modlitby a obeť smeroval do neba, tak si skutočne potrebný.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

Pán kraľuje, Najvyšší na celej zemi.

1. Pán kraľuje, jasaj, zem;
radujte sa, všetky ostrovy.
Spravodlivosť a právo
sú základom jeho trónu.
- R.

2. Jeho spravodlivosť
ohlasujú nebesia
a jeho slávu vidia
všetky národy.
Kľaňajte sa mu,
všetci jeho anjeli.
- R.

3. Lebo ty, Pane,
si Najvyšší na celej zemi,
nesmierne prevyšuješ
všetky božstvá.
- R.

Už vtedy na nás myslel

Keď sa Ježiš lúčil s učeníkmi, nemyslel len na nich, ale aj na tých, čo skrze ich slovo v neho uveria. Váhu posledných slov najlepšie poznajú tí, s ktorými sa navždy lúčil blízky príbuzný. Vedomie, že Ježiš pri svojom odchode cez kríž do života u Otca myslel v tej chvíli aj na mňa, na teba, na súčasnú Cirkev, naplňa bážňou i zaväzuje. Odporúčal nám lásku, no modlil sa za jednotu. Každá nejednota je prejavom nedostatku lásky. Láska spája, egoizmus izoluje a rozbíja. Ako jasne vidieť z evanjeliového textu, Ježišovi nešlo len o jednotu rovnakých názorov, záujmov a cieľov. Mal na mysli jednotu lásky, založenú na skutočnosti, že všetci sme Božie deti, na plnení Božej vôle, a živenu osvojovaním si zmysľania, postojov a konania Ježiša Krista. Tým môžeme mať účasť na živote Najsvätejšej Trojice. Je to teda božská jednota. Do intímnych vzťahov absolútnej lásky medzi osobami Najsvätejšej Trojice sme boli všetci včlenení krstom. Narodili sme sa do tej najvznešenejšej rodiny - do Božej. Jednota, za ktorú Ježiš pri rozlúčke prosil, znamená spoluúčasť na Božom živote. Možno práve preto, že ide o takú veľkú a nepredstaviteľnú vec, akosi ani nechceme do dôsledkov pripustiť, že by sa to mohlo a malo týkať aj každého z nás.

V starozákonnom zmysľaní bolo pod trestom smrti zakázané vysloviť Božie meno. Svätýňa v Jeruzalemskom chráme, kde Boh zjavoval svoju slávu, bola oddelená oponou. Vidieť Boha znamenalo pre človeka zomrieť, lebo by neunesol jeho svätosť. Potvrdzujú to aj kresťanskí mystici. Zaujímavé je, že práve vo chvíli Ježišovej smrti na Golgote sa v neďalekom chráme táto opona odhora nadol roztrhla. Boh tak dal výrečne najavo, že odtiaľ je cez Kristov kríž každému otvorený priamy prístup k nemu. Toto je opravdivá cesta k jednote.

Prax je však veľmi odlišná. Aj po dvoch tisícročiach vládne medzi kresťanmi veľká nejednota. Nielen štiepením sa a vznikáním nových cirkví, ale aj medzi príslušníkmi tých istých spoločenstiev, počínajúc rodinnými a farskými. Preto Krista prijala len jedna šestina ľudstva. Svedectvo jednoty často strieda pohoršenie z rozdelenia. Na dosiahnutie pravej jednoty nestačia konferencie a vyjasnenie si náukových rozdielov. Otca so Synom spája Duch Svätý, Zjednotiteľ. Bez neho, bez modlitieb k nemu a otváraní sa jeho vanutiu nie je opravdivá jednota možná. Jednota presahuje ľudské možnosti. Treba sa za ňu predovšetkým modliť. A nielen za tú „ďalekú“, „medzi cirkvami“, ale za schopnosť v láske prijímať tých najbližších okolo. Na modlitbu má nadviazať osobné úsilie konať, ako by na mojom mieste konal Kristus. Až potom sa vytvára základ spoločných stretnutí, konferencií či charitatívnych podujatí, ktoré vedú k tej jednote, za ktorú Ježiš prosil krátko pred tým, ako za ňu trpel a otvoril prístup do života s Otcem, do ktorého tak veľmi túži pozvať každého z nás.

Marián Gavenda

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Anjelské pozdravenie

Zdravas', Mária, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho, Ježiš. Svätá Mária, Matka Božia, **pros za nás hriešnych** teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Mnohí z nás sa modlia „za nás zahriešnych“. Zahriešní ľudia neexistujú. Sme len ľudia hriešni.

Oznamy

- V nedeľu 16. mája je 44. svetový deň spoločenských komunikačných prostriedkov. Pri tejto príležitosti sa uskutoční zbierka na katolícke masmédiá. Za vaše milodary: Pán Boh zaplatí!
- Letné kántrové dni sú v stredu, piatok a sobotu. Záväzný je len jeden deň. Obsahom týchto kántrových dní sú prosby za jednotu kresťanov alebo duchovné povolanie.
- Prežívame mesiac máj, mesiac Panny Márie. Počas tohto mesiaca vás pozývame na májovú pobožnosť, či už tu v kostole alebo doma v rodinnom kruhu alebo prostredníctvom rádia Lumen.

Sväté omše v 7. Veľkonočnom týždni (C)

17.V. pondelok

18.00 *Na poďakovanie Panne Márii za zdravie*

18.V. utorok

18.00 *Za zdravie a Božiu pomoc pre lekárov a ich rodiny*

19.V. streda - kántry

18.00 *Za + Martu Jarábekovú (1. výročie)*

20.V. štvrtok

18.00 *Za zdravie a Božiu pomoc pre dobrodincov a ich rodiny*

21.V. piatok - kántry

18.00 *Za + Silvestra a Štefániu Stojkovičových a ich deti*

22.V. sobota - kántry

8.00 *Za zdravie a Božiu pomoc*

Upratovanie kostola č.d. 325 - 352

23.V. nedeľa Zoslania Ducha Svätého - (C)

8.00 *Za + z rodiny Šikulovej*

Lektori: Hrdlovičová, Strížová

9.15 *Za farníkov*

Lektori: Polakovič, Polakovičová

Skončilo sa Veľkonočné obdobie.

Od Svätodušného pondelka sa budeme modliť „Anjel Pána“

Liturgický kalendár

17.V. pondelok sv.Paschal Baylonský, reholník

18.V. utorok sv.Ján I., pápež

19.V. streda sv.Peter Celestín, pápež, sv.Urban I., pápež - kántry

20.V. štvrtok sv.Bernardín Sienský, kňaz

21.V. piatok sv.Krištof Magallanes, kňaz a spol muč. - kántry

22.V. sobota sv.Rita z Kassie, reholníčka - kántry

Kríza

Dnes sa veľa hovorí o krízach. Buď o kríze hospodárskej, alebo kríze hodnôt, či kríze identity, povolania, osobnosti, morálky a pod. Hovorí sa aj o spoločenských, rodinných a osobných krízach a keď ide o medzinárodné spoločenstvo, tak sa často hovorí aj o kríze, ktorá môže vzniknúť vo vzťahoch medzi štátmi, alebo sa hovorí o kríze v nejakej oblasti a tak ďalej. Ak máme na svojom chrbte už nejaký ten krížik, aj my musíme skonštatovať, že sme sa už aj my ocitli niekedy v kríze alebo sa v nej práve nachádzame. Kríza teda predstavuje realitu nášho života. Ona na nás tak či tak jednoducho čaká. Nie je možné sa jej vyhnúť. Akokoľvek by sme sa snažili z nej vyslobodiť a uniknúť jej. Zastihne nás možno práve vtedy, keď ju najmenej potrebujeme alebo očakávame, a predovšetkým nepripravených. Samozrejme, nemám v úmysle teraz hovoriť o nejakých iných krízach, ale len o krízach osobného charakteru, či radšej sa pristavím pri kríze ako osobnej skúsenosti človeka.

Etymologicky pochádza toto slovo z gréčtiny a označuje stav, v ktorom je potrebné diferencovať alebo rozhodovať. Kríza je už na tejto etymologickej úrovni očividne časom rozlišovania, prijímania rozhodnutí, zaujímania stanovísk a preverovania hodnôt. Krízy sú na jednej strane sprevádzané búrkou zmyslového a citového blúznenia a na druhej strane pochybnosťami o hodnotách, skepsou a stratou energie či elánu. Príčina mnohých našich osobných kríz je v tom, že nie sme pánmi svojho podvedomia. V podvedomí sa ukladajú mnohé obsahy, ktoré, hoci sú potlačené alebo zamknuté, občas vyplávajú na povrch. Objavenie sa potlačených skutočností na povrchu môžeme označiť aj ako začiatok našich osobných kríz. Respektíve, aby sme ostali verní etymológii, v tom víre sa stratia mnohé obsahy, o ktorých sme si kedysi mysleli, že sú podstatné, a ocitneme sa pred rozhodnutiami, ktoré si vyžadujú diferencovanie alebo rozhodovanie, a nie je nám hlavne jasné, o čom by sme to mali rozhodnúť alebo pre čo by sme sa mali rozhodnúť. Tu vznikajú najväčšie problémy.

Gregory Mayers vo vynikajúcej knihe Počúvaj púšť o tom píše: „Keď sa ocitneme vo víre osobných kríz, naša pozornosť sa zamotá v sieť našich osobných, súkromných, vnútorných nepokojov a zamestná ju naliehavá potreba nájsť riešenie alebo utiecť z chaosu, v ktorom sa nachádzame. Namiesto toho, aby ste sa stali väzňami svojej úzkosti, pozorne si všimajte priebeh tohto procesu. Venujte pozornosť hanbe a strachu, prázdnote a zúfalstvu, pomocou ktorých naše ego víta úsvit našej integrity. Počas búrky si zvolte prostrednú cestu premeny. Neuzatvárajte s búrkou tajný spolok, dovoľte, aby sa búrka udiala. Dovoľte to.“ Kríza je očividne prechodné obdobie a cesta k integrite. Ale iba vtedy, keď si budeme pozorne všimáť všetko, čo sa nám deje. Keď dovoľíme, aby nás zasiahli strach a bolesť. Keď vedome prechádzame cez tie silné, takmer ničivé emócie a dovoľíme im, aby sa prejavili a aby sa tento proces uskutočnil. Očividne ho netvoríme my. On vyviera z nás, ale tvorí ho niekto iný.

Kríza je z hľadiska viery privilegované miesto, v ktorom rastieme k Bohu a v Bohu. Jednoducho by sme mohli povedať, že Boh nám pomáha rásť z nás samých, prečisťuje nás a obracia k pravým hodnotám. Ale iba vtedy, ak mu pri tom neprekážame. Ernest Waldbrunn o tom hovorí: „Mnohé problémy sa vyriešia samy od seba, len ak im v tom neprekážame.“ Boh veľa toho v nás prebudí pomocou krízy,

ale aj veľa toho pomôže utriať. Na to, aby v nás vyvolal krízu, nežiada náš súhlas, lebo pravdepodobne by sme mu ho nikdy nedali, a aby sme si dali veci dokopy, potrebujeme pozornosť a trpezlivosť. Trpezlivosť aj s ním aj s nami samými. O sile pozornosti spomenutý autor Mayers v uvedenej knihe uvádza učenie sv. Gregora Sinajského. Tento pustovník hovorí, že „pozornosť ako duchovná metóda, ak ju usilovne a dlhodobo precvičujeme, pôsobí tromi spôsobmi: úplne nás oslobodzuje od pripútanosti k sebe samým, vedie nás k intímnej skúsenosti nepochopeného a pomáha preniknúť do tajných božských tajomstiev“. Takto sa môžeme alebo dokonca musíme na krízu pozeráť ako na privilegované miesto, kam nás Boh takmer zaženie, aby nás poučil o podstatných veciach, aby nás poučil aj o sebe, aj o nás.

Kríza a jej vír nás môžu odniesť a potopiť, ak sa snažíme náhlými a neprimeranými pohybmi ducha uniknúť z nej, spasiť sa alebo zachytiť sa niečoho, čo nás nemôže udržať na hladine tohto víru. Z kresťanského hľadiska sa kríza podobá na príhodu z evanjelia, podľa ktorej Ježiš spokojne spí v člně, kým zúri búrka a apoštoli sú zúfalí, lebo sa boja, že sa všetci utopia. Jedine Boh v človeku je schopný upokojiť búrku. Aj búrku našich kríz. Je dôležité, aby sme mu v tom neprekážali a neboli maloverní. A neuzatvárajme s búrkou tajný spolok. Kríza je skúškou našej Viery.

Anton Šujlič „Dobry manažér“

Požehnanie pre deti

Milosrdný a dobrý Bože,
ďakujem ti za deti, ktoré si nám daroval.
Každé dieťa je jedinečné.
Niekedy netuším,
čo sa v ich vnútri odohráva.
A niekedy, keď mám veľa vlastných starostí,
mám pocit,
že je toho na mňa príliš.

Požehnaj moje deci a sprevádzaj ich
svojím požehnaním na ich cestách,
aby vždy a všade cítili, že sú pod tvojou ochranou.
Drž nad nimi svoju dobrú ruku,
aby dokázali rozvíjať a zdokonaľovať dary,
ktoré si do nich vložil.
Ochraňuj ich pred nebezpečenstvami,
falošnými priateľmi a negatívnymi vplyvmi.
Daj, aby poznali pravdu o sebe a svoju hodnotu.
Daj, nech sa dary, ktoré si im daroval,
premenia na požehnanie pre ne samé, ale aj pre
ostatných ľudí.

Daj, aby som uveril, že každé dieťa je zahrnuté
tvojím požehnaním, aby som im vedel dať slobodu.
Držíš nad nimi ochrannú ruku.
Staráš sa o ne.
Povedieš ich správnu cestou a to aj vtedy, keď nebudú
rozumieť, čo im chcem povedať.
Preto verím v to, že požehnávaš moje deti,
ktoré takto požehnané
vykročia na cestu svojho života.

Otvor mi oči, aby som pochopil požehnanie,
ktorého sa mi dostáva prostredníctvom detí.
Žehnáš ma cez ne.
Daj, aby sme boli jeden pre druhého požehnaním.
Amen.

Anselm Grün „Daruj mi široké srdce“ - modlitby

MAMIČKIN MILÁČIK Každá mama má medzi deťmi svojho miláčika. Jednoducho si nemôže pomôcť - aj ona je len človek. Ani ja nie som iná - tiež mám svojho miláčika - dieťa, ku ktorému pociťujem neobyčajnú blízkosť a ktorému preukazujem najväčšiu lásku. Zrejme sa to ťažko chápe, ale je to tak.

Mojím miláčikom je dieťa, ktoré bolo nedávno veľmi choré, a preto si na svojej narodeninovej oslave nemôže dať zmrzlinu. Je to dieťa, ktoré musí zostať doma, pretože má zlomenú nohu, kým ostatné deti idú na výlet. Dieťa, ktoré uprostred noci zápasí s horúčkou, záchvatom astmy alebo ktoré práve držím v náručí, keď čakám v čakárni na pohotovosti.

Mojím miláčikom je to moje dieťa, ktorému sa nevydaril klavírny koncert, ktoré napísalo zle diktát, ktoré na futbale netrafilo bránu a ktorému ukradli bicykel, pretože si nedávalo pozor.

Mojím miláčikom je to z našich detí, ktoré musím potrestať za lož, dať mu domáce väzenie za necitlivosť k pocitom iných ľudí a ktorému musím povedať, že robí hanbu celej rodine.

Môj miláčik buchne v hneve dverami, a keď si myslí, že ho nevidím, rozplače sa a povie to, čo by predtým mnou nikdy nepovedal.

Mojím miláčikom je to moje dieťa, ktoré je občas sebecké, tvrdohlavé, má zlú náladu a myslí len na seba. Niekedy je bezbranné a cíti sa opustené. Niekedy nemá istotu, čo vlastne na tomto svete robí - ale je vzácné a nádherné.

Všetky mamy majú svojich miláčikov. Je to vždy to dieťa, ktoré vás práve v tej chvíli najviac potrebuje - aby ste ho umyli, objali, nakričali naň aj udreli, pošutovali, zaplatili zaň dlhy, ale predovšetkým, stáli vždy pri ňom.

Nikto nemôže vyplniť prázdnotu, ktorá vznikne, keď rodič neprejavuje svojmu dieťaťu lásku. Dieťa trpí, pretože rodičovská láska je jeho základnou potrebou... Nemôže sa stať, aby dal rodič dieťaťu priveľa lásky.

Kay Kuzmová

Lectio divina Otcova ochrana

Jn 17,20-26

²⁰Neprosím však len za nich, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa; ²¹aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril, že si ma ty poslal. ²²A slávu, ktorú si dal mne, dal som ja im, aby boli jedno, ako sme my jedno — ²³ja v nich a ty vo mne, aby boli tak dokonale jedno, aby

svet poznal, že si ma ty poslal a zamiloval si si ich tak ako mňa. ²⁴Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta. ²⁵Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal a aj títo poznali, že si ma ty poslal. ²⁶Ohlásil som im tvoje meno a ešte ho ohlásim, aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval a aby som ja bol v nich.

Dalšie čítania: Sk 7,55-60; Ž 97,1-2.6-7.9; Zj 22,12-14.16-17.20

ČÍTANIE:

Dnes sa pozeráme na časť evanjelia, ktorá je známa ako Ježišova veľkňazská modlitba. Táto časť je skvostom a je tiež poslednou časťou Ježišovho účinkovania spolu s učeníkmi pred jeho umučením.

Podstatou tejto modlitby je jednota. Ježiš sa opakovane modlí, aby jeho učeníci zažili rovnakú jednotu, akej sa on teší spolu s Otcom. A táto modlitba nie je len pre učeníkov, ktorí boli spolu s ním v ten večer. Táto jednota sa v žiadnom prípade neobmedzuje časom alebo miestom. Je pre všetkých veriacich v každom čase.

Je to tajomstvo Božej milosti, že slabé ľudské bytosti môžu byť v takej jednote. K tomu sú však nevyhnutné dve veci. V prvom rade to, aby sme boli vo vzťahu a jednote s Bohom Otcom a s Ježišom a „aby aj oni boli v nás“, (verš 21). A na druhom mieste je dôležité to, aby sme mali v sebe Božiu nepodmienujúcu lásku: „...aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval, a aby som ja bol v nich“, (verš 26).

Táto jednota sa spája s nádherným úmyslom - cez Ježiša pritiahnúť iných k Bohu Otcovi. Cez túto jednotu budú ľudia veriť, že Boh ich miluje a poslal Ježiša, aby ich zachránil.

Ježišova modlitba je jasná a odvážna. Ale Ježiš vie - tak isto ako anjel Gabriel, ktorý doniesol Márii správu o Ježišovom narodení - že „u Boha nič nie je nemožné.“ (Lk 1,37)

MEDITÁCIA:

Čo tento úryvok odкрýva o vzťahu medzi Bohom Otcom, Ježišom a jeho učeníkmi?

Prečo si myslíte, že jednota je pre Ježiša taká dôležitá? Ako zažívame jednotu my vo svojej Cirkvi a s ostatnými kresťanmi? Ktoré veci bránia jednote s ostatnými v spoločenstve v našej Cirkvi?

Kedy si najviac uvedomujeme prítomnosť Ježiša v svojej Cirkvi? Dovoľuje nám vzťah s Bohom cítiť sa takými slobodnými, aby sme mohli vysloviť odvážnu prosbu ako Ježiš? Ak nie, uvažujme, prečo to tak je.

MODLITBA:

Sadnime si v tichosti na niekoľko minút. Dovoľme Bohu, aby k nám hovoril a viedol nás k modlitbe ako našej odpovedi. On nás môže povzbudiť, aby sme boli odvážni a žiadali ho o to, čo sme predtým nemali odvahu žiadať, lebo sa to zdalo nemožné splniť ľudskými silami. On nás môže usmerniť modliť sa za vzťah, v ktorom sa potrebujeme pomeriť. Alebo nás usmerní modliť sa za niekoho neveriaceho, aby uveril v Ježiša a vedel, že Boh ho miluje.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o týchto slovách z Ježišovej modlitby: „...aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval, a aby som ja bol v nich“, (verš 26). Premýšľajme o tom, ako veľmi Boh Otec miluje Ježiša. Teraz uvažujme o tom, čo znamená mať Božiu bezpodmienečnú lásku. Ako toto ovplyvňuje náš vzťah k Bohu? Prúdi táto láska z nášho vzťahu s Bohom k ostatným?

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku